Ч. 138. Четвер 29 червня (12 липня) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Виборчі округи в Галичині.

Ухвалений комісиєю для виборчої реформи, згідно з виготовленим послом дром Ґломбиньским предложенем, поділ виборчих округів Галичини представляє ся як слідує:

I. Міскі округи.

Округи 1 до 6 місто Львів;
7—10 місто Краків;
11. Перемишль;
12. Станиславів;
13. Тернопіль;
14. Тарнів;
15. Коломия;
16. Бяла, Живець, Кенти, Андрихів, Вадовиці;
17. Бохня, Величка, Подґурже;
18. Новий Санч, Старий Санч, Новий Торг;
19. Ряшів, Ропчиці, Сендзішів;
20. Ярослав, Ланьцут, Переворск;
21. Мелец, Кольбушова, Соколів, Тарнобжеґ, Лежайск, Розвадів, Нисько, Рудник;
22. Ясло, Горлиці, Грибів, Біч, Стрижів, Фриштак, Пільзно, Дембиця;
23. Коросно, Корчина, Сянік, Добромиль, Старий Самбір;
24. Самбір, Городок;
25. Дрогобич, Турка, Болехів, Сколє;
26. Стрий, Калуш;
27. Громади міст Бережани, Перемишляни і Рогатин і сільскі громади польскі з тих повітів: Баранівка, Демня, Гутиско, Куропатники, Підвисоке, Рогачин місто, Вілька, Біле, Дунаїв, Чемеринці, Плеників, Майдан липовецкий, Сверж, Глібовичі сверскі, Кимир, Копань, Неділиска, Підкамінь;
28. Жовква, Рава, Сокаль, Кристинопіль, Тартаків місто, Великі Очи, Варяж місто, Белз;
29. Броди, Олесько, Залізці, Лопатин;
30. Борщів, Бучач, Снятин, Заліщики Товмач і польскі села: Цигани, Тарнавиця пільна, Богородичин;
31. Золочів, Зборів, Озірна, Підкамінь, Радехів і польскі села судових повітів Золочева, Залозець, Лопатина і Бродів, а то: Віцинь, Ґонтова, Гута пеняцка, Майдан пеняцкий, Малиниска, Паликорови, Паньківці, Ренів, Тростянець великий, Руда брідска, Гутиско брідске;
32. Жидачів, Бібрка, Ходорів, Бережівці, Розділ, Бурштин, Болшівці і польскі села з повітів Щирця, Бурштина, Бібрки, Жидачева, Глинян і Галича: Людвинівка, Слобідка конкольницка, Вишнів, Загіре конкольницке, Журів, Навария, Маличковиці, Семянівка, Гутиска, Старе село, Руда, Ганачів, Ганачівка, Волчків, Хоростків, Озерко, Кінчаки старі, Мариямпіль село.

Отже разом 32 округи виборчі міскі.

На західну Галичину припадає міских округів 11, на всхідну 19, а два на середну полосу краю.

II. Сільскі округи польскі.

По двох послів вибирають округи зложені з судових повітів:

33. Явожно, Хшанів, Кшешовиці, Лішки.
34. Бяла, Осьвенцім, Кенти, Андрихів (з виимком громад округа ч. 16).
35. Вадовиці, Затор, Кальвария, Мислениці, Скавина (з виимком громад округа ч. 16).
36. Маків, Йорданів, Суха, Мплівка, Живець (з виимком громад округа ч. 16).
37. Лиманова, Мшана долішна, Новий Торг, Чорний Дунаєць, Кросценко (з виимком громад округа ч. 18).
38. Краків, Подґуже, Величка, Добчиці (з виимком громад округів ч. 7—10 і 17).
39. Бохня, Неполомиці, Бжеско, Виснич (з виимком громад округа ч. 17).
40. Радлів, Войнич, Заклічин, Тарнів, Тухів (з виимком громад округів: ч. 14 і 22).
41. Пільзно, Бжостек, Дембиця, Ропчиці (з виимком громад округів ч. 19 і 22).

САМОУБИЙНИК.

(З французского — Жоржа Морверта).

Сан Романо! Чудовий край! В Сан Романо можна зрозуміти слова Фльоберта: „Є на сьвіті місцевости такі гарні, що хотіло-б ся притиснути їх до серця“. Яка шкода, що Сан Романо подібне до величавого овочу, котрого смак на жаль гіркий; яка шкода, що серед чудес природи не можна гуляти із свобідною думкою, що смерть і нещасте нас окружають. Бо веселий спокій, розлитий довкола, не панує на жаль в душах людий.

Стрічаєть ся тут самі зажурені лиця, людий, котрих уста шепчуть дивні, таємні слова: „Ах, чому я не ставив на сімнайцять!... Проклятє „червоне“ вийшло десять разів по черзі, а я ставив на „чорне“!

Мало їх обходить краса Сан Романо. Земля являєть ся їм величезною рулетою, а небо столами „trente et quarente“. Бо тут королівство Мамона, то резиденция демона — Газарду.

Я також був кілька місяців єго підданим, стратив невеликий маєток і виграв трохи сивого волося. Одного дня я збудив ся з двайцятьма франками в кишени, а пятнайцять винен господареви. Тому оглянув мій револьвер і пересьвідчив ся, що він набитий шістьма кулями, а того без сумніву досить, щоб розсадити мій мозок. Я отворив вікно.

„Мій послідний день“ був прекрасний. Небо блакитне, морскі филі блискали смараґдами. Запах помаранч і фіялок проймав воздух.

Я пішов до пристани відотхнути сьвіжим воздухом, перейшов ся трохи і се додало мені знаменитого апетиту.

Заки вернув до готелю, купив собі ґазету Anti San Romano, поганий револьверовий тиждневник, що виходить в жалібних обвідках, немов кондоленцийний лист.

При сніданю я перекинув побіжно єго листки.

Рубрика „Самоубийства з тиждня“ звернула мою увагу.

Отже за кілька днів і моя смерть буде тут записана, подумав я холодно. Мав охоту подякувати редакторови наперед за мою посмертну оповістку.

Вістка, заосмотрена грубим хрестом, впала мені в око і я перечитав:

„Вчера о одинайцятій годині найдено Американця Джона Якобзона, повішеного на одній з пальм, що ростуть на терасі. Мав в кишени 3000 франків... розумієть ся!“

Якобзон! Таж я дуже добре єго знав!

Атже рука в руку, можна сказати, ми програли до послідного франка. Вчера вечером в касині, де певно програв послідних своїх десять франків, стиснув мене за руку і глубоко дивлячись мені в очи, сказав усьміхаючись, а однак сумним голосом:

— Я зруйнований цілковито. Прощай, приятелю!

Пішов і повісив ся.

Але звідки міг мати ті три тисячі франків і що значило то „розумієть ся“?

По хвили розъяснило ся мені в голові. Треба дійстно бути дуже дурним, щоб не догадати ся.

Касинова служба вложила очевидячки єму гроші до кишені, аби не гадали, що причиною самоубийства була грошева страта. То ясне. Рад би я знати, як високо оцінили би моє самоубийство, як би так я виконав мій намір і і застрілив ся коло касина. Я стратив принаймеше тілько гроший, що Якобзон.

Нараз нова гадка прийшла мені до голови, скорша від кулі, котру я їй призначив. Відтак я пішов до господаря і сказав єму, що вечером дістане своїх пятнайцять франків, „коли буду жити“, додав я болісним голосом.

— Вповні вам віримо.

— Коли так, то прошу позичити мені сто франків — сказав я — дожидаю гроший з Парижа.

— Дуже радо.

Побільшено мій рахунок і я провів пополудне на березі моря, де роздумував над найкрасшими способами відобрати собі житє.

Вечером коло девятої я убрав ся в найліпше лежачий фрак, завязав найгарнійшу краватку і пішов до касина.

Видав послідні штуки золота, остентацийно; виграна в тій хвили була би для мене справді немилою. — Послідний гріш пропав. Я приняв наперед вигляд збентеженя, відтак злоби, а вкінци кидав зловіщі погляди.

Урядник касина, що мене знав, проявив співчутє для моєї судьби. Я говорив єму сумним голосом про свою руїну. Він старав ся мене розважити.

42. Мелец, Радомишль, Домброва, Жабно (з виїмком громад округів ч. 21).

43. Нисько, Улянів, Соколів, Тарнобжеґ, Розвадів (з виїмком громад округа ч. 21).

44. Ряшів, Кольбушова, Глоґів (з виїмком громад округів ч. 19, 21 і 23).

45. Ланьцут, Лежайск, Переворск (з виїмком громад округа ч. 20).

46. Новий Санч, Старий Санч, Грибів, Ценжковиці, Мушина (з виїмком громад округів ч. 18 і 22).

47. Горлиці, Біч, Ясло (з виїмком громад округа ч. 22).

48. Коросно, Стрижів, Фриштак, Жмиґород (з виїмком громад округів ч. 22 і 23).

49. Березів, Тичин.

III. Сільскі округи польско-рускі.

Таких округів єсть девять. В однім з них суть Поляки в більшости, в прочих Русини. Статистично обі народности мають запевнений вибір одного посла, яко кандидата більшости або меншости. Ті округи слідуючі після судових повітів:

50. Ярослав, Радимно, Порохник, Сінява, Чесанів, Любачів. — Поляків 103 тисяч, Русинів 87.

51. Перемишль, Дубецко, Нижанковичі, Динів, Добромиль, Бирча, Мостиска. Поляків 91 тисяч, Русинів 143.

52. Сянік, Риманів, Буківско, Дукля, Лісько, Устріки долішні. Поляків 78 тисяч, Русинів 97.

53. Самбір, Старасіль, Судова Вишня, Рудки, Комарно, Городок, крім того з судового повіта Лука дві польскі громади Дубляни і Кранцберґ. З судового повіта Комарно виділено кілька руских громад сусідуючих з щирецким і мединицким повітом, а з самбірского повіта три рускі громади, сусідуючі з старосамбірским повітом. — В тім окруѓі мають Поляки 68 тисяч, а Русини 133.

54. Львів, Винники, Буск, Камінка струмилова і Олесько. Поляків 87 тисяч, Русинів 92.

55. Бучач, Підгайці, Монастириска, Вишнівчик. З підгаєцкого повіта вилучено кілька руских громад на границі рогатиньского повіта. В тім окруѓі єсть Поляків 64 тисяч, Русинів 100.

56. Тернопіль, Козова, Збараж, Нове село. Із збаражского повіта і Нового села вилучено граничні громади. Поляків має той округ 66 тисяч, Русинів 95.

57. Теребовля, Микулинці, Будзанів, Чортків. Поляків 73 тисяч, Русинів 100.

58. Скалат, Підволочиска, Грималів, Гусятин, Копичинці. Одну руску громаду (Чорнокінці малі) вилучено з гусятиньского повіта. Поляків 80 тисяч, Русинів 102.

IV. Округи рускі.

Округів руских, в котрих руске населене має вже звиж три четвертини мешканців і рішає о виборі обох послів, єсть девять. Они обіймають слідуючі судові повіти:

59. Балигород, Лютовиска, Старий Самбір, Турка, Бориня, Підбуж, Лука, Дрогобич.

60. Долина, Рожнітів, Калуш, Войнилів, Надвірна, Делятин, Солотвина.

61. Коломия, Печеніжин, Заболотів, Гвоздець, Отинія, Косів, Кути, Жабє.

62. Стрий, Сколе, Болехів, Жидачів, Николаїв, Мединичі, Ходорів, Бібрка, Щирець

63. Мільниця, Борщів, Заліщики, Тлусте, Городенка, Снятин.

64. Товмач, Тисьмениця, Обертин, Потік золотий, Станиславів, Галич, Богородчани.

65. Золочів, Бережани, Перемишляни, Глиняни, Рогатин, Бурштин, Болшівці, Журавно.

66. Сокаль, Радехів, Лопатин, Броди, Мости великі, Залізці, Зборів.

67. Рава руска, Угнів, Немирів, Белз, Яворів, Краковець, Янів, Жовква, Куликів.

Громади рускі, виділені з польско-руских округів, придїлено до сусідних руских округів. Именно з округа підгаєцкого рускі громади: Биків, Божиків, Гнильче, Славентин, Шумляни і Литвинів до рогатиньского повіта; з комарняньского повіта громади: Горожанна мала і велика, Колодруби, Новосілки опарскі, Повергів, Манастирець, Ричигів, Тершаків, Татаринів до щирецкого; з повітів збаражского і новосільского громади: Розношинці, Красносільці, Лубянки нижні і вижні, Гнилиці малі і великі, Нове село, Терпилівка, Сухівці, Шельпаки, Кошляки, Токи, Пальчинці до залозецкого повіта; з повіта самбірского громади: Морозовичі, Торгановичі і Торчиновичі до старосамбірского повіта.

Вісти політичні.

Новий спір з Угорщиною. — Ґен. Трепов про положенє в Росиї.

На засїданю австрийскої палати послів в пятницю забрав голос п. президент міністрів, бар. Бек в справі договору зі Швайцариєю. Обставини, що в згаданім договорі побіч німецкого тексту поміщено також і угорский, бар. Бек не уважає за щось нового, бо вже і перед тим при договорах з Німеччиною і иншими державами уживано двох текстів: німецкого для австрийского, а угорского для угорского парляменту. Відповідає то становищу обох половин монархії і не нарушає в нічім інтересів Австрії. Що дотикає додатку ухваленого економічною комисиєю угорского сойму, що до швайцарского договору має бути введена угорска, автономічна митова тарифа, то бар. Бек констатує, що стало ся то без попередного порозуміня з австрийским правительством. Мимо заяви угорского правительства, що стало ся то тільки з огляду на утворенє конкордациї потіж договором з Швайцариєю а предложеним соймови угорскому проєктом автономічної митової тарифи, бесідник видить в тім поступованю Угорщини звичайне продовженє поступованя, розпочатого предложенєм угорскої автономічної тарифи митової і уважає се незгідним з засадою взаїмности, а взглядно спільности з Австриєю. Коли би додаток угорскої комисиї став ся законом, бесідник мусів би то поступованє уважати односторонним толкованєм договору Австриї з Швайцариєю. Щоби не полишити ніяких сумнївів що-до стереженя інтересів Австриї і мати зовсім свобідні руки до торговельних переговорів з Угорщиною, правительство відкликує всї проєкти законів, предложені палаті, а будучі в звязи з угорскою угодою. (Оплески.) В той спосіб буде знов уведена рівнорядність з Угорщиною, бо і угорске правительство не внесло тих предложень. На суботнїшнім засїданю фінансової комисиї угорского сойму, в часї дискусиї над буджетом міністерства торговлї, відповів міністер Кошут на наведену висше заяву бар. Бека в той спосіб: В Австриї зовсім хибно оцінюють ситуацию на Угорщинї. Митова спільність перестала вже істнувати в році 1897, отже в справі митово-торговельній не було ніякої правної основи. В р. 1899 увійшла Угорщина в стан ex lex самостійного митового обшару. Однак в Австриї думають, що ще заєдно істнує правний, спільний, австро-угорский обшар митовий мимо того, що єго нема. Для того ніхто не може ставити нам перепон в управильненю відносин митово-торговельних після наших законів. Ми при тій нагоді не хо-

---

— Остає вам ще право до коштів подорожи. Касино буде то уважати собі за честь...

Я перервав єму з сумною повагою:

— В подорожи, в яку пускаю ся, не треба білетів.

Глянув на мене з жахом.

— Не кажете сего на правду? Чейже не зробите дурниці, надію ся?

Я не відповів єму ані слова і відвернув ся від него. Трохи пізнійше, коли я водив блудними очима довкола себе, замітив, що урядник звертає на мене увагу служби касина.

Коло одинайцятої проріділа ся громада грачів.

Я відійшов між послїдними, схилений і звісивши голову.

Я чув, що за мною всї дивили ся.

Ніч була чудова, місяць обливав ліс і море чарівним сьвітлом.

Здалека доносилась музика. Із швидкою постановою я звернув ся до великого корча рододендрону, що ріс недалеко касина... Місце немов сотворене на спорт, який я хотів управляти. В очах марморової та усьміхненої німфи приготовив я все швидко і — піф! паф! гукнули два вистріли...

Я упав без ладу на лавку і ждав... Голоси здалека наближили ся... перед моїми спущеними повіками показали ся тїни... Я здержав віддих.

— Боже великий, то він! — сказав хтось.

— Страшно! Поцїлений двома кулями.

Відтак я почув голос мого знакомого урядника.

— Швидко, швидко, заким хто явить ся! Драбуга, не міг деинде...

Нахилив ся надімною і я чув, що вложив мені щось до кишені.

— До чорта, що ті ледаща нас коштують!

Я мало не задусив ся! Видав довгий, глубокий віддих, потім ще другий. Отворив поволи очи, з трудом підвів ся і здивований глянув на тих, що мене окружали. Відтак холоднокровно взяв капелюх, сягнув по револьвер, з котрого ще курило ся, і станув на ноги. Люди гляділи на мене чимраз більше здивовані.

Витріщили на мене очи як на яке чудо.

— Нечувана річ — воркнув я сердито. — Навіть убити ся тут не можна спокійно, без збіговища.

Мій знакомий урядник підійшов до мене лютий.

— Пане, я вас прикажу...

— Ну, що?

Бурмотів заклопотаний.

— Що то за жарт? Прикажу вас арештувати за нарушенє спокою в ночи.

— Нарушенє спокою в ночи... — повторив я гірко — ваші слова ориґінальні і є певно найлїпшим концептом в тім сезоні.

І я відійшов поважно, а в дусї сьміяв ся з людий, що збігли ся зі всїх сторін.

Я вернув до готелю і заплатив довги з трех тисяч франків, які заробив самоубийством.

Банк старав ся кілька разів відобрати мені гроші, але я не мав зовсім охоти їх віддати. Атже найочивиднїйше дарували менї їх. Впрочім 3000 франків зовсім не велика нагорода за памірене самоубийство.

Отже ще кілька днів жив я собі весело за гроші банку навмисне на очах людий, котрих хотівназлостити, а вкінци поїхав до Парижа...

Пізнійше дійшла до мене вість, що суму, призначену для самоубийників, значно зредуковано в касині в Сан Ромапо. Тому я не чув, щоби хтось другий попав на ту саму гадку.

чемо в нічім нарушувати інтересів Австриї. Бар. Бек відкликав вчера договори, заключені між дром Кербером а Селем, а по мотивах того кроку видимо, що австрийский президент міністрів не увзглядняє угорских законів і їх обовязуючої сили. Бар. Бек каже, що угода Селя-Кербера не була предложена угорскому парляментови. Однакож так не єсть. Угода та не лише була предложена, але й була також принята. В Австриї за ери Баденія-Банфія також не руководжено ся слушностию. Заключену тоді угоду Угорщина виконала, а австрийске правительство навіть не предложило єї державній раді, і так само хоче тепер зробити з угодою Селя-Кербера. Бесідник заявляє, що нині не може ще сказати, як правительство в тій справі поступить. Однако може вже нині запевнити, що буде оно стеречи угорских інтересів. Заключимо з Австриєю митовий договор, а коли то буде неможливим, заступить его взаїмність аж до р. 1917.

Заступник бюра Райтера мав розмову з ґен. Треповом про теперішне внутрішне положенє в Росиї. Трепов заявив, що признає конечність димісиї теперішного кабінету, хоч — о скілько знає — Горемикин і его товариші не наміряють тепер уступати. Найліпшим розвязанем було би утворенє кабінету з центра, т. є. конституцийних демократів, яко найсильнійшої партиї. Було би то ризико, але оправдане конечностию успокоєня краю. — Против революцийних елементів треба виступити енергічно. — Теперішному замішаню винні найбільше Жиди, маючи перевагу в прасї і численних заступників в Думі. — Загальної амнестиї так довго не можна уділити, доки урядники не суть забезпечені перед небезпекою, яко грозить їм від ножа і від револьверу. — До справи кари смерти не привязує Трепов великої ваги, можна би єї знести. — Трепов пересьвідчений о вірности переважної части армії, а забуреня, які декуди лучали ся, викликані були недостачею близших зносин між вояками а офіцирами. — Трепов застеріг ся против закиду, будьто би виконував диктаторску власть. О наміреній стрічи царя з цісарем Вільгельмом нічо єму не відомо.

Новинки.

Львів, дня 11-го липня 1906.

— **Іменованя.** Президия краєвої дирекциї скарбу іменувала скарбових концепістів: Зен. Микулиньского, Ів. Гречаньского, Брон. Валигурского, Богусл. Ясеньского, Едв. Вайгля, Ів. Намачиньского, Льва Геттера, Викт. Брайта, Йос. Сідлецкого і Дин. Кляйнмана скарбовими комісарями, а скарбового концепіста дра Йос. Внєнка провізоричним скарбовим комісарем; дальше концептових практикантів: Ів. Гошовского, Дм. Мороза, Володим. Ковбляньского, дра Алекс. Крайца, дра Стан. Козака, Йос. Дунича, Йос. Шаляя, Брон. Тренчака, Володисл. Скшидильку, Льва Войтовича, Вікт. Шіндлера, дра Ад. Боляндa і Людв. Малика скарбовими концепістами, а концептового практиканта Стан. Саферну провізоричним скарбовим концепістом. — П. Міністер внутрішних справ іменував секретарів Намістництва старостами: Володимира Бевтковского і Брон. Черного; повітових комісарів секретарями Намістництва: Якова Кульчицкого, Імануіла Бохеньского, Казим. Погорецкого і Алекс. Де Льожа; пов. комісарів старшими пов. комісарами: Викт. Маковецкого і Стан. Тишковского.

— **Наука греки, фізики і хемії в ґімназиях.** З огляду, що шкільні задачі з викладової мови на грецку в двох найвисших клясах ґімназий найчастійше не дають бажаного успіху та в причини, що через них обмежує ся лектуру, п. Міністер просьвіти зарядив тимчасово, щоби в VII. і VIII. кл. ґімназ. відпали в будучности письменні переклади з викладової мови на грецку. Натомість будуть ученики перекладати з грецкої мови на викладову, так, щоби на кождий піврік припало по три такі письменні задачі, розложені на три конференцийні періоди. Темою тих задач будуть вимки з приписаних на ті півроки авторів, а коли ученики не досить познакомлені з тими авторами, то переклади з лектури, приписаної на попередні півроки. Учитель може по своїй волі години призначені на науку грецкої граматики обернути на лектуру. Заразом вийде небавом грецка хрестоматия до шкільної і домашної лектури. — Жалувано ся також, що ледви можна перейти весь материял фізики, призначений для висшої ґімназиї, та що хемія, на котру не ставало часу, не займає належного становища в науковім пляні висшої ґімназиї. Щоби сему зарадити, п. Міністер просьвіти зарядив, що з найблизшим шк. півроком буде в тих клясах призначених чотири години тижднево на науку фізики і хемії.

— **Пересторога для робітників.** З Відня доносять: Американьскі агенти старають ся дістати будівляних робітників до Сполучених Держав, особливо до Сан Франціско. Ті робітники виставляють ся на небезпечність, що американьске правительство буде їх уважати робітниками контрактовими і не позволить їм висісти на берег в Сполучених Державах. Крім того в Сполучених Державах нема тепер условий для будівляних робітників. З огляду на те Міністерство внутрішних справ оповістило згадану пересторогу.

— **Дрібні вісти.** Осьмий з'їзд славяньских дневникарів відбуде ся дня 8 го і 9-го вересня на Мораві в сусідстві памятного старославяньского Велеграда, в місті Угорске Градиштє. — Хмаролом навістив дня 7 с. м. місцевість Чеб на Угорщині і наробив величезної шкоди. Завалило ся 35 домів, вібрані земленлоди поплили в водою, а в филях погибли три особи.

— **Повени.** З Сянока доносять: Вчера в ночи залив потік струженцкий всї низше положені доми Посади ольхівскої. Завдяки скорому ратункови ніхто не погиб. Фабрика вагонів була захоронена гимчасовим валом. Вода залила гостинець і доохрестні поля. Від вчера рано вода в тій стороні опадає, за те Сян від півночи безнастанно підносить ся. Міст на потоцї в однім місци зпинений. — В Коросняньскім вилили ріки: Ясєлка, Субалівка і Вислок і наробили богато шкоди. — Вкінци доносять з Ярослава, що Сян там прибуває і его стан висший о 3 метри 20 сант. від звичайного уровеня.

— **Арештованє обманця.** З Цириха, в Швайцарії, доносять, що сими днями арештували там власти Маркуса Фаврштайна, нафтового спекулянта з Дрогобича, котрий обманив кільканайцять фінансових інституций і приватних людий на суму 1,700.000 корон. Обманець перебував в Цириху в одній з тамошних гостинниць під фальшивим назвищем Моттель. По арештованю Фаврштайн не хотів сперщу до нічого признати ся. Однако пізнійше доказано єму тотожність его особи тим, що мав при собі письмо, адресоване до него під его правдивим іменем і що на его білю були букви М. Ф. Арештовано его на підставі доносу. На мості коло зелїзничого двірця зачепив Фаврштайн якогось пана і просив его, аби єму показав якусь улицю. Той пан знав случайно Фаврштайна і в той спосіб его арештовано. Швайцарскі власти розпочали вже з австрийскими властями переговори що-до видана обманця.

— **Пропав без вісти** 13-лїтний хлопець, Войцех, що дня 29 червня вийшов з дому майстра кравецкого в Мостах великих п. Якова Слепокури і доси не вернув. Хлопець не мав одного зуба з переду, росту досить високого; одїтий був в темні штани цайгові, таку саму блюзу, капелюх темно-брунявий і був босий. Хто знав би о нїм що, зволить дати знати до громадского уряду, або просто до майстра п. Слепокури, де одержить відповідну нагороду

— **Спека в Новім Йорцї.** В наслідок нечуваної спеки, яка тепер навістила Новий Йорк, богато осіб дістало соняшного пораженя. В убогих дїльницях люди сплять по хідниках і на кришах домів. В суботу товпи людий, що тиснули ся до публичних купелий, доведені до розпуки жарою і жданем, виломили в двох купелях двері, аби дістати ся як найскорше до води. Цїлий день сильні відділи полїциї мусїли відтак пильнувати ладу в купелях.

— **Підроблені рублї.** У Львові почали в послїдних часах появляти ся в обороті підроблені 1-рублеві монети. Дня 8 с. м. арештувала полїция в однім шинку магазинїра складу тютюну на зелїзничім двірци, Домбровского, у котрого найдено девять штук рублїв, вироблених дуже удачно з якоїсь мішанини з цини.

Телеґрами.

Відень 11 липня. Буджетова комісия палати послів покінчила наради над справою будови порту в Триестї і приймила правительственне предложенє з тою зміною, що ухвалила замість 46 мілїонів, 41 мілїонів корон.

Відень 11 липня. Молодоческий клюб вибрав одноголосно другим своїм віцепрезесом дра Кафтана.

Будапешт 11 липня. Сойм вів вчера дальшу дискусию над адресою. Пос. Банфі полемізував з бесїдами послів немадярских і заявив, що не можна допустити до того, аби Угорщина стала многоязичною державою. Сумний примір під тим взглядом дає Австрия. В Австриї лютять ся язикові борби від довшого часу з великою шкодою для монархії. Мадяри мусять обставати при державі одноцїльній. Вкінци робить президентови палати закид, що позволив хорватским послам присягати по хорватски і що взагалї позваляє в палатї промавляти і по немадярски.

Варшава 11 липня. Вчера в полудне, коли два урядники надвисляньскої зелїзниці в товаристві двох вояків хотїли завезти гроші до скарбового уряду, напали на них якісь незвісні люди і почали стріляти. Один вояк погиб, другий ранений. Один урядник вспів утечи разом з 60.000 рублїв в банкнотах. Напастники забрали три мішки зі срібними рублями в сумі 6000 рублїв і утїкли.

Варшава 11 липня. Власти полїцийні хотячи спинити вже раз розбої і рабунки, постановила арештувати всїх більше звістних ножівників, злодїїв і галабурдників.

Берлин 11 липня. З Варшави доносять, що ґенерал-ґубернатор одержав від социялїстів засуд на смерть.

Льондон 11 липня. З Токіо доносять, що імовірно Японія з початком вересня отворит порт Дальний для міжнародної торговлї.

Петербург 11 липня. Дума на вчерашнім засїданю вела дальшу дискусию над білостоцким погромом. Довгі бесїди виголошувані в тій справі не робили враженя. Дума ухвалила замкнути лїсту бесїдників, котрих єсть зголошених 24.

Кронштадт 11 липня. По 10-годинній нарадї суд воєнний маринарки засудив чотирох офіцирів торпедовця „Бєдовой" за те, що видали корабель Японцям без війни, на смерть через повішенє; але рівночасно представив їх до царского помилуваня з просьбою, аби замінив кару смерти на виключенє з войска і утрату деяких прав.

Одеса 11 липня. В тутешнім порті вибух загальний страйк.

Білгород 11 липня. Часописи доносять, що правительство старає ся о затягненє позички 3 до 6 мілїонів долярів з причини митової війни. Яко ґарантия мають служити доходи з клясової льотериї.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).